

Gábor Áron

1. Gá - bor Á - ron réz - á - gyú - ja fel van vi - rá -

2. Vé - res a föld, ma - gyar tü - zér vé - re foly - ik

goz - va. In - dul - nok már a tü - zé - rek

raj - ta. Csak még egy - szer gon - dolj vis - sza

mesz - sze a ha - tár - ra. Ne - héz a réz - á - gyú,

szép ma - gyar ha - zá - dra. An - yám! Te jó lé - lek!

fel szánt - ja a he - gyet völ - gyet. É - des ró - zsám,

Ta - lál - ko - zom - e még Vé - led? Hol - na - pu - tán

a ha - zá - ért, el kell vál - nom tö - led.

mesz - szi föl - dre, hos - szú u - tra me - gyek.

Gábor Áron

1

Gábor Áron *
rézágúja
fel van virágozva.
Indulnak már
a tüzérek
messze a határra.
Nehéz a rézágú,
felszántja
a hegyet völgyet.
Édes rózsám,
a hazáért
el kell válnom tőled.

(Dem) Gábor Áron
sein Kupfergeschütz
ist oben blumengeziert.
Es rücken schon vor
die Kanoniere
fern an der Grenze.
Das schwere Kupfergeschütz
pflügt
Berge und Täler.
Meine süße Rose,
für die Heimat
muss ich mich von dir scheiden.

2

Véres a föld,
magyar tüzér
vére folyik rajta.
Csak még egyszer
gondolj vissza
szép magyar hazádra.
Anyám!
Te jó lélek!
Találkozom-e
még Véled?
Holnapután
messzi földre
hosszú utra megyek.

Blutig (ist) die Erde,
ungarisches Kanonierblut
fließt darauf.
Nur noch einmal
denke zurück
an deine schöne ungarische Heimat.
Meine Mutter!
Du gute Seele!
Werde ich noch (einmal)
dich treffen?
Übermorgen
werde ich gehen ???
in ferne Lande.

Dem Gábor Áron sein Kupfergeschütz ist blumengeziert
es rücken schon vor die Kanoniere fern an der Grenze.
Schwer ist das Geschütz, es pflügt den Berg und Tal, meine liebe Rose
Für die Heimat muss ich scheiden von dir, blutig die Erde,
des ungarischen Kanoniers Blut fließt darauf.
Nur noch einmal denke zurück an deine schöne ungarische Heimat.

* Gábor Áron: legendärer Kupferschmied